

УКРАЇНСЬКА ТЕРМІНОЛОГІЯ В АРЕАЛІ ДЕРЖАВНОГО Й СУСПІЛЬНОГО БУДІВНИЦТВА

Книшенко Наталія Петрівна

кандидат філологічних наук, доцент кафедри українознавства

ХНАДУ

e-mail: knishenko@meta.ua

У період війни за державну незалежність українська мова як головний чинник української державності покликана зміцнювати єдність української нації, її спроможність протистояти ворогу. Українську мову, згідно із законодавством країни, обов'язково використовувати на всій території України при здійсненні повноважень органами державної влади та органами місцевого самоврядування, а також в інших публічних сферах громадського життя, себто доведеться зважати на цей закон не тільки державним органам, але й суб'єктам господарювання усіх форм власності. З огляду на сказане вкрай важливо здійснювати опис терміносистеми дорожнього будівництва, однієї з важливих ланок підприємницької діяльності країни, що сприятиме виробленню лінгвістичних рекомендацій щодо нормалізації дорожньо-будівельної термінології на сучасному етапі [1].

Одним із «наріжних каменів» при створенні цілісної й водночас функціональної країни є дороги, здатні забезпечити швидкий і ефективний зв'язок між усіма територіальними одиницями відповідної

держави, а також з її сусідами. І це цілком закономірно, адже саме за наявності задовільних шляхів сполучення в державі (а поряд із тим і між різними державами) починається активне економічне життя, відбувається більш плідний культурний обмін, що в результаті консолідує людей і перетворює їх на спільноту, яка починає кваліфікувати себе як єдиний народ чи націю.

Зрушення, що спостерігаються у сфері розвитку дорожньої інфраструктури в Україні часів незалежності (модернізація залізниці, створення нових типів доріг і под.), свідчать про поступове використання проблеми неякісних доріг у державі. Водночас цілковитий успіх у цій сфері можливий лише в разі ґрунтовних наукових розробок усіх аспектів указаної проблеми, що є доволі складним завданням з огляду на різні чинники, одним із яких, на думку представників технічних наук, є незадовільна ситуація у сфері дорожньо-будівельної термінології.

Саме недостатня сформованість чи, швидше, невпорядкованість, несистематизованість термінології галузі дорожнього будівництва не сприяє активному науковому обміну з відповідних питань, ускладнює створення відповідної наукової й науково-технічної літератури.

Така ситуація в цьому питанні не випадкова як з огляду на те, що дорожнє будівництво як самостійна галузь економіки саме по собі виокремилася не так давно, так і з огляду на те, що сучасне вітчизняне термінознавство, задіяне з часу здобуття Україною незалежності на багатьох фронтах термінологічної роботи, до сьогодні не звертає достатньої уваги на питання опису, уніфікації й кодифікації термі-

нологій синкретичних галузей, зосереджуючись в основному на більш глобальних термінологіях.

Розвиток України в сучасних умовах має зазнати динамічних зрушень в усіх сферах економіки, техніки, науки та ін. Одним із чинників, який сприятиме нормальному протіканню цих процесів, є активний розвиток вітчизняної термінології, що здатна забезпечити адекватний обмін інформацією між усіма суб'єктами, від яких залежить успішність реалізації тих або тих завдань державного й суспільного будівництва.

Список використаних джерел:

1. Книщенко Н.П., Нікуліна Н.В.. Українська термінологія на позначення машин та обладнання для будівництва й ремонту доріг. Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія». Острог : Вид-во НаУОА, 2023. Вип. 19(87). С. 123-126 .